

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως που απαγορεύει οποιαδήποτε διάκριση λόγω φύλου, όπως αυτή κατοχυρώνεται από το άρθρο 157 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από την οδηγία 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/73⁽¹⁾ και αναδιατυπώθηκε με την οδηγία 2006/54/ΕΚ⁽²⁾, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης, εθνική διάταξη (συγκεκριμένα το άρθρο 60, παράγραφος 1, του Ley General de Seguridad Social [γενικού νόμου περί κοινωνικής ασφάλισης]) που αναγνωρίζει δικαίωμα σε προσαύξηση της συντάξεως, λόγω της δημογραφικής τους συνεισφοράς στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, στις γυναίκες που έχουν αποκτήσει φυσικά ή θετά τέκνα και δικαιούνται στο πλαίσιο οποιουδήποτε καθεστώτος του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης σύνταξη λόγω γήρατος, χηρείας ή μόνιμης ανικανότητας προς εργασία στηριζόμενη στην καταβολή εισφορών και αντιθέτως δεν αναγνωρίζει τέτοιο δικαίωμα στους άνδρες που τελούν σε πανομοιότυπη κατάσταση;

⁽¹⁾ Οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, στην επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ 2002, L 269, σ. 15).

⁽²⁾ Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιατύπωση) (ΕΕ 2006, L 204, σ. 23).

Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2018 — Δημοκρατία της Σλοβενίας κατά Δημοκρατίας της Κροατίας**(Υπόθεση C-457/18)**

(2018/C 399/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Σλοβενίας (εκπρόσωπος: M. Menard)

Καθής: Δημοκρατία της Κροατίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η καθής παρέβη το άρθρο 2 και το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ,
- το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 1954/2003 και (ΕΚ) 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 2371/2002 και (ΕΚ) 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου·
- τα άρθρα 4 και 17, σε συνδυασμό με το άρθρο 13, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν)· καθώς και
- το άρθρο 2, παράγραφος 4, και το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, περί θεοπίσεως πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό·
- να υποχρεώσει την καθής να παύσει άμεσα τις μνημονευόμενες παραβάσεις· και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

Πρώτος λόγος:

Η Κροατία, παραβιάζοντας μονομερώς τη δέσμευση που ανέλαβε στο πλαίσιο της διαδικασίας προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση να τηρήσει τη διαιτητική απόφαση και, ως εκ τούτου, να σεβασθεί τα σύνορα που καθορίστηκαν με τη διαιτητική απόφαση αυτήν και να τηρήσει τις λοιπές υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω απόφαση, αρνείται να τηρήσει την αρχή του κράτους δικαίου η οποία αποτελεί θεμελιώδη αξία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 2 ΣΕΕ).

Δεύτερος λόγος:

Η Κροατία, αρνούμενη μονομερώς να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη διαιτητική απόφαση και παρακωλύοντας ταυτόχρονα την εκ μέρους της Σλοβενίας πλήρη άσκηση της εθνικής κυριαρχίας της σε ορισμένα σημεία της επικρατείας της, κατά την έννοια των Συνθηκών, υποπίπτει σε παράβαση της υποχρεώσεώς της καλόπιστης συνεργασίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Σλοβενία, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ. Η συμπεριφορά της Κροατίας θέτει σε κίνδυνο την επίτευξη των σκοπών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως δε της εδραίωσης της ειρήνης και της διαρκώς στενότερης ένωσης των λαών, καθώς και του σκοπού των διατάξεων της Ένωσης όσον αφορά το έδαφος των κρατών μελών (άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, ΣΕΕ). Η Κροατία εμποδίζει, επομένως, τη Σλοβενία να θέσει σε εφαρμογή το δικαίο της Ένωσης στο σύνολο της χερσαίας και θαλάσσιας επικρατείας της και να ενεργεί τηρουμένου του δικαίου, ιδίως δε των διατάξεων του παράγωγου δικαίου σχετικά με το έδαφος των κρατών μελών (άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, ΣΕΕ).

Τρίτος λόγος:

Η Κροατία παρέβη τον κανονισμό (ΕΕ) 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, ειδικότερα δε τη ρύθμιση περί αμοιβαίας προσβάσεως σύμφωνα με το άρθρο 5 και το παράρτημα Ι. Η ρύθμιση η οποία ισχύει στην Κροατία και τη Σλοβενία από της 30ής Δεκεμβρίου 2017, παρέχει σε 25 αλιευτικά σκάφη καθενός εκ των κρατών ελεύθερη πρόσβαση στα χωρικά ύδατα του ετέρου κράτους, όπως αυτά έχουν οριοθετηθεί βάσει του διεθνούς δικαίου, δηλαδή βάσει της διαιτητικής αποφάσεως. Η Κροατία παρακωλύει τη Σλοβενία να ασκήσει τα δικαιώματά της στο πλαίσιο της ρυθμίσεως αυτής και, ως εκ τούτου, παραβιάζει το άρθρο 5 του κανονισμού, διότι (i) αρνείται να εφαρμόσει τη ρύθμιση περί αμοιβαίας προσβάσεως, (ii) αρνείται να αναγνωρίσει την ισχύ της νομοθεσίας που θέσπισε προς τούτο η Σλοβενία και (iii) επιβάλλοντας συστηματικές κυρώσεις εις βάρος τους, παρακωλύει την ελεύθερη πρόσβαση των Σλοβένων αλιέων στα χωρικά ύδατα που αναγνωρίστηκε ότι ανήκουν στη Σλοβενία βάσει της διαιτητικής αποφάσεως του 2017 και, κατά μείζονα λόγο, στα κροατικά χωρικά ύδατα τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της ρυθμίσεως περί αμοιβαίας προσβάσεως.

Τέταρτος λόγος:

Η Κροατία παρέβη τον κανονισμό (ΕΚ) 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 404/2011 της Επιτροπής της 8ης Απριλίου 2011. Χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της Σλοβενίας, τα σκάφη του κροατικού λιμενικού συνοδεύουν τους Κροάτες αλιείς ο οποίοι αλιεύουν στα σλοβενικά ύδατα, εμποδίζοντας τους Σλοβένους επιθεωρητές αλιείας κατά την άσκηση ελέγχου. Ταυτόχρονα, οι κροατικές αρχές επιβάλλουν πρόστιμα για παράνομη διέλευση συνόρων και παράνομη αλιεία στους Σλοβένους αλιείς οι οποίοι αλιεύουν εντός των σλοβενικών υδάτων τα οποία έχει οικειοποιηθεί η Κροατία. Επιπλέον, η Κροατία δεν γνωστοποιεί στη Σλοβενία κανένα στοιχείο σχετικό με τις δραστηριότητες των κροατικών σκαφών εντός των σλοβενικών υδάτων, όπως απαιτεί ο κανονισμός. Ως εκ τούτου, η Κροατία εμποδίζει τη Σλοβενία να ασκεί έλεγχο στα ύδατα που υπόκεινται στην εθνική κυριαρχία και τη δικαιοδοσία της και παραβιάζει την αποκλειστική δικαιοδοσία της Σλοβενίας επί των χωρικών υδάτων της, ως παράκτιου κράτους, παραβαίνοντας, επομένως, τον κανονισμό (ΕΚ) 1224/2009 και τον κανονισμό (ΕΕ) 404/2011.

Πέμπτος λόγος:

Η Κροατία παρέβη και εξακολουθεί να παραβαίνει τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν). Η Κροατία δεν αναγνωρίζει τη μεθόριο που οριοθετήθηκε με τη διαιτητική απόφαση ως κοινή συνοριακή γραμμή με τη Σλοβενία, δεν συνεργάζεται με τη Σλοβενία για την επιτήρηση αυτού των «εσωτερικών συνόρων» και δεν είναι σε θέση να διασφαλίσει ικανοποιητική επιτήρηση, παραβαίνοντας επομένως τα άρθρα 13 και 17 του κανονισμού, καθώς και το άρθρο 4, το οποίο επιτάσσει καθορισμό των συνόρων σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

Έκτος λόγος:

Η Κροατία παρέβη και εξακολουθεί να παραβαίνει την οδηγία 2014/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό, η οποία έχει εφαρμογή στα «χωρικά ύδατα» των κρατών μελών, όπως οριοθετούνται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS) (άρθρο 2, παράγραφος 4, της οδηγίας). Η Κροατία δεν αναγνωρίζει τη διατηρητική απόφαση με την οποία αποφασίσθηκε τέτοια οριοθέτηση και, αντιθέτως, περιλαμβάνει τα σλοβενικά χωρικά ύδατα στον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό της, με συνέπεια να παρακωλύει την προσήκουσα προσαρμογή στους χάρτες της Σλοβενίας και, ως εκ τούτου, να παραβαίνει την οδηγία, ιδίως δε τα άρθρα της 8 και 11.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 16 Ιουλίου 2018 — AV, BU κατά Comune di Bernareggio

(Υπόθεση C-465/18)

(2018/C 399/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: AV, BU

Εφεσίβλητος: Comune di Bernareggio

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνουν οι αρχές της ελευθερίας εγκαταστάσεως, της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, της ίσης μεταχειρίσεως, της προστασίας του ανταγωνισμού και της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, που προβλέπονται στα άρθρα 45, 49 έως 56, και 106 ΣΛΕΕ, καθώς και στα άρθρα 15 και 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και η σύμφυτη με αυτές τις αρχές απαίτηση αναλογικότητας και ευλόγου χαρακτήρα, σε εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 12, παράγραφος 2, του ν. 362/1991, η οποία, σε περίπτωση μεταβίβασης της κυριότητας δημοτικού φαρμακείου, χορηγεί το δικαίωμα προαίρεσης στους μισθωτούς του φαρμακείου αυτού;

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Ιουλίου 2018 η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 8 Μαΐου 2018 το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-283/15, Eppo Raffinage κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων

(Υπόθεση C-471/18 P)

(2018/C 399/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: P. Klappich και C. Schmidt, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Eppo Raffinage, Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων, Γαλλική Δημοκρατία, Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 8ης Μαΐου 2018 στην υπόθεση T-283/15·